

Ελληνική Ένωση για Τα δικαιώματα του Ανθρώπου -- [www.hlhr.gr](http://www.hlhr.gr)

## Δελτίο Τύπου

### Διολίσθηση δικαιωμάτων βασανιστήρια και απελάσεις.

18 Ιανουαρίου 2012

Με δύο πρόσφατες αποφάσεις του (της 17ης Ιανουαρίου), το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου φωτίζει την κατάσταση των δικαιωμάτων στην Ελλάδα της κρίσης. Οι δύο αυτές υποθέσεις αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου σε ό,τι αφορά την υποδοχή και την στάση των διοικητικών και δικαστικών ελληνικών αρχών απέναντι στους αλλοδαπούς. Φέρνουν στην επικαιρότητα ζητήματα τα οποία συζητιούνται για λίγο και ύστερα χάνονται στην λογική της παράπλευρης απώλειας. Οι υποθέσεις όμως φέρνουν στη δημοσιότητα για πρώτη φορά, η κάθε μία, ένα διαφορετικό ζήτημα που αξίζει την προσοχή μας.

Η πρώτη υπόθεση (Zontul κατά Ελλάδας) αφορά ένα γνωστό περιστατικό που είχε σοκάρει πρόσκαιρα την κοινή γνώμη, τον βιασμό του προσφεύγοντα – κρατούμενου μετανάστη χωρίς χαρτιά – με γκλομπ από άνδρα του Λιμενικού Σώματος παρουσία συναδέλφων του στα Χανιά το 2004. Κάποιοι από τους λιμενικούς στη συνέχεια χτύπησαν τους μετανάστες, τους κατέβρεξαν με νερό και τους περιέλουσαν με χημικές ουσίες. Η Ελλάδα καταδικάστηκε για παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ (απαγόρευση βασανιστηρίων και απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης). Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν διεξήχθη επαρκής και αποτελεσματική έρευνα, για τον καταλογισμό των ευθυνών στους θύτες και ότι η ποινή που επιβλήθηκε στον λιμενικό δεν ήταν ανάλογη με την πράξη βασανισμού.

Η δεύτερη υπόθεση (Takush κατά Ελλάδας) αφορά την απέλαση νόμιμα διαμένοντος μετανάστη, ο οποίος είχε κατηγορηθεί αλλά αθωωθεί από το αυτόφωρο ποινικό δικαστήριο. Παρόλα αυτά, η διοικητική απέλαση προχώρησε άμεσα χωρίς να δοθεί στον απελαθέντα η δυνατότητα αποτελεσματικής προσφυγής κατά της απόφασης απέλασης. Η απέλαση

εκτελέστηκε χωρίς αιτιολόγηση, αόριστα, για «λόγους δημόσιας τάξης». Έτσι για πρώτη φορά καταδικάστηκε η Ελλάδα για παραβίαση του Έβδομου Πρωτοκόλλου, άρθρο 1, της ΕΣΔΑ που αφορά την προστασία των νόμιμα διαμενόντων μεταναστών από αυθαίρετη και αναιτιολόγητη απέλαση.

Στο βαθμό συνεπώς που η χώρα μας εξακολουθεί να θέλει να είναι κράτος δικαίου, οφείλει να κινητοποιηθεί άμεσα και να αποτρέψει τη διολίσθηση της προστασίας των δικαιωμάτων σε επίπεδα χαμηλότερα από κάθε έννοια ελάχιστης αξιοπρέπειας. Διαφορετικά, θα εξακολουθεί να αυξάνει τις καταδίκες της από το σημαντικότερο δικαστήριο στον χώρο των δικαιωμάτων, υπενθυμίζοντας διεθνώς τις ανεπάρκειές της.

Το Διοικητικό Συμβούλιο